

ת"פ (חיפה) 771-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 771-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 771-10-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[17.11.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בשתי עבירות של תקיפה בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירת איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

תמצית עובדות כתב האישום:

הנאשם והוריו (להלן: "המתלוננת והמתלונן") התגוררו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום יחד ברח' XXXXבXXXX (להלן: "הבית").

ביום 26.9.24 בסמוך לשעה 17:55, ללא כל טריגר מצידה של המתלוננת, בעוד הנאשם צועק בבית, ביקשה המתלוננת מהנאשם להפסיק לצעוק. בתגובה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בידה הימנית ודחף אותה לקיר ובכך הצמיד את המתלוננת לקיר.

בהמשך, הודיע המתלוננת לנאשם כי היא מזעיקה את המשטרה, אשר בתגובה איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בחייה ובגופה באומרו "אם אני הולך לכלא אני לוקח איתי רוחות" ואיים עליה בנוסף גם בהתנהגות בכך שסימן למתלוננת סימן של אקדח.

בהמשך, תקף הנאשם את המתלונן עת ניסה להפריד בין המתלוננת לנאשם בכך שירק עליו. ראיות לעונש:

אמו של הנאשם, שהיא המתלוננת העיקרית, אמרה כי היא סולחת לנאשם, אוהבת אותו והוא אוהב אותה וכי קשה לה בלעדיו בבית.

כמו כן, הגישה המאשימה חוות דעת פסיכיאטרית שניתנה בעניינו של הנאשם (טע/2). טענות הצדדים לעונש:

המאשימה טענה טיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים שהינם זכותו של אדם לשמירה על ביטחונו האישי וגופו וזכותו להיות מוגן מפני אלימות. עוד נטען כי נפגעו ערכים שעניינם זכותו של אדם לחירות נפשית ושלווה נפש.

המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי.

המאשימה הפנתה לחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בתיק, אשר לפיה הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית ואובחן כבעל הפרעת בטר חבלתית (PTSD), כאשר בשנים האחרונות הוא נמצא ללא טיפול ומעקב פסיכיאטרי, עם התמכרות לחומרים פסיכו אקטיביים. משכך, נטען כי מסוכנותו של הנאשם עומדת בעינה בשל מצבו הנפשי ומאחר ואינו מטופל.

לאור האמור, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של המתחם לו עתרה ומאסר על תנאי. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם, יליד 1998, הודה בהזדמנות הראשונה, בעבירות שנעברו ברף הנמוך. ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שביצע הנאשם שמתחיל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שניתן לבצע בעבודות שירות.

לטענת ב"כ הנאשם יש לתת את הדעת לכך שהנאשם מעורב בפלילים לראשונה בחייו, והוא נמצא במעצר מאחר ולא נמצאה לו חלופה, כאשר המעצר היווה עבורו גורם מרתיע.

עוד נטען כי יש לדחות את טענת המאשימה בדבר מסוכנות אשר נשקפת מהנאשם מאחר ואין לחובתו עבר פלילי. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעמדתה הסלחנית של המתלוננת ולנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם אשר עצור מיום 26.9.24.

דברי הנאשם:
הנאשם אמר כי לוקח אחריות על מעשיו, כי הוא אוהב את הוריו, ורוצה להשתקם ולצאת לדרך חדשה. דיון והכרעה:

אמנם מדובר במספר עבירות שביצע הנאשם, אך מדובר בעבירות שבוצעו במהלך אירוע אחד כלפי הוריו ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) הם מהווים אירוע עברייני אחד, בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות כלפי המתלוננים, הם זכותם לשלמות גופם, לביטחונם האישי, שלווה נפשית בביתם וחופש הפעולה והבחירה שלהם.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:
לביצוע העבירות על ידי הנאשם לא קדם תכנון, אלא מדובר בעבירות שבוצעו באופן ספונטני כתגובה לבקשת המתלוננת להפסיק לצעוק.

האלימות שהופעלה על ידי הנאשם אינה ברמת חומרה גבוהה, הגם שאין להקל בה ראש, כאשר מדובר באלימות של בן כלפי הוריו.

כתוצאה מאלימות של הנאשם לא נגרם נזק פיזי למי מהמתלוננים אך בוודאי שנגרם להם מפח נפש ממעשי הנאשם ובהלה מהאלימות ואיומים שהופנו כלפיהם.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

מעשיו של הנאשם חמורים ומכוערים. במקום לכבד את הוריו כמצוות כל הדתות מקדמת דנא וכמצופה מכל אדם, הנאשם תקף את אמו, איים עליה ואף ירק על אביו שבא להפריד בין הנאשם למתלוננת. לאור נסיבות ביצוע העבירות, רף האלימות שהופעלה, העדר נזק פיזי ורף האיומים שהושמעו, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

המאשימה הפנתה אותי לפסיקה וביקשה ללמוד ממנה על מדיניות הענישה הנוהגת. יחד עם זאת, סבורני כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה היא פסיקה שאינה הולמת את נסיבות תיק זה, כאשר עניינה אלימות כלפי בת זוג, דבר שהחוק רואה כנסיבה לחומרה ולא ניתן ללמוד מפסיקה זו לעניינינו.

עיון בפסיקה מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם הנע בין מאסרים על תנאי ועד מאסרים בפועל לתקופה לא מבוטלת.

· ברע"פ 5806/11 סריה נ' מדינת ישראל (15.11.11) הורשע הנאשם בתקיפת אמו, בכך שהכה אותה ומשך בשערותיה. הנאשם נידון לחודש מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן חודשיים שהופעל במצטבר. ערעור של הנאשם נדחה הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון.

· ברע"פ 4781/06 עמרני נ' מדינת ישראל (11.6.06) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הקל בעונשו של נאשם בעל עבר פלילי, בין היתר בעבירות אלימות. הנאשם הורשע בתקיפה סתם של אביו הקשיש, בכך שירק עליו, ואיים והעליב את שוטרי התחנה אליה הגיע, ונגזר עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו ימי מעצרו, ויופעלו בחופף שלושה מאסרים מותנים.

· בעפ"ג 6584-03-16 פלוני נ' מדינת ישראל (29.5.16) הורשע המערער בבית משפט השלום ב-4 עבירות של איומים כלפי אמו, עבירת תקיפה סתם כלפי אמו ועבירה של היזק לרכוש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לגבי עבירת האלימות נע בין מאסר קצר ל-7 חודשי מאסר בפועל, וכי המתחם לגבי עבירת האיומים נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים באופן מצטבר, כך שעל הנאשם היה לרצות 14 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והורה כי הפעלת המאסר על תנאי תהא באופן שרק 3 חודשים יהיו במצטבר ו-4 חודשים בחופף לעונש שנגזר, כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

· ברע"פ 297/15 דניאל ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.15) המבקש לאחר שהיה שריו בגילופין דחף את אמו, הכה אותה בפניה וירק עליה. כשהאחות ניסתה להרחיק את המבקש מהאם אחז המבקש בחוזקה בשערה של האם, דחף אותה, לחץ על פניה ומשקפיה וגרם לה לחבלה בעינה. האם ריססה גז על פניו של המבקש אך גם לאחר מכן המבקש לא חדל ממעשיו הפיל את אמו ארצה ומרח את נזל הגז על פניה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית לאור נסיבות חייו הקשות של המבקש. המשיבה ערערה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי והעונש הוחמר, באופן שנגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· בת"פ 63450-12-12 מדינת ישראל נ' פלוני (27.3.16) הנאשם הורשע בשני מקרים של אלימות כלפי אמו. במקרה אחד איים הנאשם על אמו ברצח כאשר סירבה לתת לו כסף ובאירוע אחר תקף את אמו וחנק אותה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, בגין כל אירוע, אך לאור חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות, הסתפק בעונש של 45 ימי מאסר שירוצה בע"ש ומאסר על תנאי.

· בת"פ 49471-03-13 מדינת ישראל נ' פלוני (1.10.14) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף את אביו, כשהוא מצוי בגילופין. הנאשם נשך אחת מאצבעות ידו הימנית של אביו וגרם לו לפצע מדמם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע מתקופה קצרה של מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 5.5 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה של 3 חודשים במצטבר, וכן הושתו מאסרים מותנים.

· בת"פ 8764-01-13 מדינת ישראל נ' דוד אמזלג (11.4.13) הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. כשהנאשם היה מצוי בגילופין ולאחר ויכוח שהחל בין הנאשם לאביו, לאחר שהאב סירב לתת לנאשם כסף לסיגריות, החל הנאשם להכות את אביו, קרע את חולצתו ואיים עליו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לאב חבלות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין ממספר חודשי מאסר בפועל שבמקרים מסוימים ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 5 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו במצטבר ובחופף מאסרים מותנים כך שסך הכל הושת על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי.

· בת"פ 410-02-15 מדינת ישראל נ' פלוני (6.7.15) הורשע הנאשם לאחר הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובריבוי עבירות איומים. על פי האישום הראשון לאחר שהנאשם הגיע לבית אמו וזו ביקשה ממנו לעזוב את הבית, הכה הנאשם את אמו מספר פעמים באמצעות אגרופיו וגרם לה לחבלות. על פי האישום השני השמיע הנאשם לאחרים איומים כלפי אמו. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם ישלח לתסקיר ובהעדר המלצה טיפולית תגביל עצמה המאשימה ל- 12 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נע מתקופה קצרה של מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל ובגין עבירת איומים נע ממאסר קצר ועד 10 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש הכולל לכל העבירות נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בתסקיר שירות המבחן לא ניתנה המלצה טיפולית לנאשם. על הנאשם נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי אותם לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ל- 14 חודשי מאסר בפועל. חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד את המתלוננים, שהם הוריו של הנאשם.

בנוסף, נתתי דעתי לעמדת המתלוננת אשר אמרה כי סולחת לנאשם.

בנוסף, אין לחובתו של הנאשם עבר פלילי, וזוהי הפעם הראשונה שהוא מוצא את עצמו מאחורי סורג ובריח.

מחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם, לא עולה כי הוא סובל ממחלת נפש, אלא כי בעברו עשה שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים ואובחן כלוקה בהפרעה פוסט טראומטית כרונית בחומרה קלה, אשר אינה מטופלת. יחד עם זאת, לא עלה מחוות הדעת כי הנאשם מסוכן לעצמו או לסביבה, וטיעוניה של המאשימה בהקשר זה אינם עולים בקנה אחד עם חוות הדעת שהוגשה.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים שפירטתי לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלהלן:

1. 60 ימי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 26.9.24.

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ה, 17 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.